2024/618

7.3.2024

ΣΥΣΤΑΣΗ (ΕΕ) 2024/618 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 18ης Δεκεμβρίου 2023

σχετικά με το προσχέδιο του επικαιροποιημένου ενοποιημένου εθνικού σχεδίου της Σουηδίας για την ενέργεια και το κλίμα για την περίοδο 2021-2030 και σχετικά με τη συνέπεια των μέτρων της Σουηδίας προς τον στόχο της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα και με την εξασφάλιση προόδου όσον αφορά την προσαρμογή

(Το κείμενο στη σουηδική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 292,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 2 και το άρθρο 14 παράγραφος 6,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 ([2]), και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Σύσταση σχετικά με το προσχέδιο του επικαιροποιημένου ενοποιημένου εθνικού σχεδίου (ΕΣΕΚ) της Σουηδίας για την ενέργεια και το κλίμα για την περίοδο 2021-2030

(1) Η Σουηδία υπέβαλε το προσχέδιο του επικαιροποιημένου ενοποιημένου εθνικού σχεδίου για την ενέργεια και το κλίμα στις 11 Ιουλίου 2023.

(2) Το άρθρο 3 και το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 (στο εξής: κανονισμός για τη διακυβέρνηση) καθορίζουν τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται στα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα. Τον Δεκέμβριο του 2022, η Επιτροπή ενέκρινε τις κατευθυντήριες γραμμές προς τα κράτη μέλη σχετικά με τη διαδικασία και το πεδίο εφαρμογής της κατάρτισης των προσχεδίων και των τελικών επικαιροποιημένων εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα ([3]). Οι κατευθυντήριες γραμμές προσδιόρισαν ορθές πρακτικές και συνόψισαν τις επιπτώσεις των πρόσφατων πολιτικών, νομικών και γεωπολιτικών εξελίξεων στις πολιτικές για την ενέργεια και το κλίμα.

(3) Σε σχέση με το σχέδιο REPowerEU ([4]), και στο πλαίσιο των κύκλων του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου του 2022 και του 2023, η Επιτροπή έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στις ενεργειακές και κλιματικές μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές ανάγκες των κρατών μελών για την ενίσχυση της ενεργειακής ασφάλειας και της οικονομικής προσιτότητας μέσω της επιτάχυνσης της πράσινης και δίκαιης μετάβασης. Αυτό αποτυπώνεται στις εκθέσεις ανά χώρα του 2022 και του 2023 για τη Σουηδία ([5]) και στις συστάσεις του Συμβουλίου προς τη Σουηδία ([6]). Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις τελευταίες ειδικές ανά χώρα συστάσεις στα τελικά επικαιροποιημένα ενοποιημένα εθνικά τους σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα.

([1]) ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 243 της 9.7.2021, σ. 1.
([3]) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές προς τα κράτη μέλη για την επικαιροποίηση των εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα για την περίοδο 2021-2030 (ΕΕ C 495 της 29.12.2022, σ. 24).
([4]) COM(2022) 230 final.
([5]) SWD(2022) 625 final, SWD(2023) 627 final.
([6]) COM(2022) 625 final, COM(2023) 627 final

(4) Οι συστάσεις της Επιτροπής όσον αφορά την επίτευξη των εθνικών στόχων στο πλαίσιο του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών ([7]) (ESR) βασίζονται στην πιθανότητα τα κράτη μέλη να τηρήσουν τους στόχους για το 2030, λαμβανομένων υπόψη των κανόνων για τη χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας στο πλαίσιο του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών.

(5) Οι συστάσεις της Επιτροπής σχετικά με τη δέσμευση, τη χρήση και την αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα (CCUS) αποσκοπούν στην επισκόπηση της σκοπούμενης ανάπτυξης των εν λόγω τεχνολογιών σε εθνικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τις ετήσιες ποσότητες CO_2 που σχεδιάζεται να δεσμευθούν έως το 2030, κατανεμημένων ανά πηγή δεσμευόμενου CO_2, προερχόμενου από εγκαταστάσεις που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([8]) ή από άλλες πηγές, όπως βιογενείς πηγές ή άμεση δέσμευση από τον αέρα· σχετικά με τις προγραμματισμένες υποδομές μεταφοράς CO_2· και σχετικά με την πιθανή εγχώρια ικανότητα αποθήκευσης CO_2 και τους όγκους CO_2 που προβλέπεται να είναι διαθέσιμοι προς έγχυση το 2030.

(6) Οι συστάσεις της Επιτροπής σχετικά με τις επιδόσεις στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([9]) (για τις δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας, στο εξής: κανονισμός LULUCF) αφορούν την υλοποίηση, από πλευράς του κράτους μέλους, του «κανόνα της μη επιβάρυνσης» για την περίοδο 2021-2025 (περίοδος 1) και του εθνικού του στόχου για την περίοδο 2026-2030 (περίοδος 2), λαμβανομένων υπόψη των κανόνων που διέπουν τη χρήση των δυνατοτήτων ευελιξίας, όπως ορίζονται στον εν λόγω κανονισμό. Οι συστάσεις της Επιτροπής λαμβάνουν επίσης υπόψη ότι, κατά την περίοδο 1, τυχόν υπέρβαση εκπομπών βάσει του κανονισμού LULUCF θα μεταφέρεται αυτόματα στον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών.

(7) Προκειμένου η προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή να στηρίξει δεόντως την επίτευξη των στόχων για την ενέργεια και τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, είναι σημαντικό να προσδιοριστούν οι πιθανοί παράγοντες κινδύνου της κλιματικής αλλαγής και να αναλυθούν τα τρωτά σημεία και οι κίνδυνοι που ενδέχεται να επηρεάσουν σχετικές περιοχές, πληθυσμούς και τομείς. Οι συστάσεις της Επιτροπής σχετικά με την προσαρμογή εξετάζουν τον βαθμό στον οποίο η Σουηδία ενσωμάτωσε στα επικαιροποιημένα ΕΣΕΚ στόχους προσαρμογής που να λαμβάνουν υπόψη τους κλιματικούς κινδύνους οι οποίοι θα μπορούσαν να εμποδίσουν τη Σουηδία να επιτύχει τους σκοπούς και τις επιδιώξεις της Ενεργειακής Ένωσης. Χωρίς ειδικές πολιτικές και μέτρα προσαρμογής, προγραμματισμένα και υλοποιημένα, τίθεται σε κίνδυνο η επίτευξη των στόχων στις διαστάσεις της Ενεργειακής Ένωσης. Η διαχείριση των υδάτων στις μεταβαλλόμενες κλιματικές συνθήκες απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή λόγω των κινδύνων διαταραχής της παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς οι πλημμύρες, οι καύσωνες και η ξηρασία επηρεάζουν την παραγωγή ενέργειας.

(8) Οι συστάσεις της Επιτροπής σχετικά με τη φιλοδοξία για την ανανεώσιμη ενέργεια βασίζονται στον μαθηματικό τύπο που ορίζεται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, ο οποίος βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια· και στις κύριες πολιτικές και μέτρα που απουσιάζουν από το προσχέδιο επικαιροποιημένου ΕΣΕΚ της Σουηδίας, ώστε να καταστεί δυνατή η έγκαιρη και οικονομικά αποδοτική επίτευξη της εθνικής συνεισφοράς της Σουηδίας στον δεσμευτικό στόχο της Ένωσης για ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές σε ποσοστό τουλάχιστον 42,5 % το 2030, με συλλογική φιλοδοξία την αύξησή του στο 45 % σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([10]) όσον αφορά την προώθηση της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Οι συστάσεις της Επιτροπής βασίζονται επίσης στη συμβολή της Σουηδίας στους ειδικούς στόχους των άρθρων 15α, 22α, 23, 24 και 25 της εν λόγω οδηγίας και στις σχετικές πολιτικές και μέτρα για την ταχεία μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο και την εφαρμογή της. Οι συστάσεις αντικατοπτρίζουν τη σημασία της ανάπτυξης ολοκληρωμένου μακροπρόθεσμου σχεδιασμού για την ανάπτυξη της ανανεώσιμης, και ιδίως της αιολικής, ενέργειας, ώστε να αυξηθεί η προβολή της ευρωπαϊκής μεταποιητικής βιομηχανίας και των ευρωπαϊκών φορέων εκμετάλλευσης δικτύων σύμφωνα με τη δέσμη μέτρων για την ευρωπαϊκή αιολική ενέργεια ([11]).

([7]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26)· όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2023/857 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2023, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού, και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 (ΕΕ L 111 της 26.4.2023, σ. 1).

([8]) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

([9]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης (ΕΕ) αριθ. 529/2013/ΕΕ (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 1)· όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2023/839 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2023, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, την απλούστευση των κανόνων υποβολής εκθέσεων και συμμόρφωσης, και τον καθορισμό των στόχων των κρατών μελών για το 2030, και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 όσον αφορά τη βελτίωση της παρακολούθησης, της υποβολής εκθέσεων, της παρακολούθησης της προόδου και της επανεξέτασης (ΕΕ L 107 της 21.4.2023, σ. 1).

([10]) Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2023/2413 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Οκτωβρίου 2023, για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και της οδηγίας 98/70/ΕΚ όσον αφορά την προώθηση της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, και την κατάργηση της οδηγίας (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου (ΕΕ L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

([11]) Ανακοίνωση σχετικά με το ευρωπαϊκό σχέδιο δράσης για την αιολική ενέργεια [COM(2023) 669 final της 24.10.2023] και ανακοίνωση σχετικά με την υλοποίηση της φιλοδοξίας της ΕΕ για τις υπεράκτιες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας [COM(2023) 668 final].

(9) Οι συστάσεις της Επιτροπής σχετικά με την εθνική συνεισφορά στην ενεργειακή απόδοση βασίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2023/1791 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([12]) για την ενεργειακή απόδοση· και στον μαθηματικό τύπο του παραρτήματος Ι της εν λόγω οδηγίας, καθώς και στις σχετικές πολιτικές και μέτρα για την εφαρμογή του.

(10) Οι συστάσεις της Επιτροπής δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις επιδιώξεις, τους στόχους και τις συνεισφορές, καθώς και στις σχετικές πολιτικές και μέτρα για την υλοποίηση του σχεδίου REPowerEU, προκειμένου να καταργηθεί ταχέως κάθε εξάρτηση από τα ρωσικά ορυκτά καύσιμα. Λαμβάνουν υπόψη τα διδάγματα που αντλήθηκαν από την εφαρμογή της δέσμης μέτρων «Εξοικονόμηση αερίου για έναν ασφαλή χειμώνα» ([13]). Οι συστάσεις αντικατοπτρίζουν την επιτακτική ανάγκη να καταστεί το ενεργειακό σύστημα ανθεκτικότερο υπό το πρίσμα των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/941 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([14]) σχετικά με την ετοιμότητα αντιμετώπισης κινδύνων στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1938 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([15]) σχετικά με την ασφάλεια εφοδιασμού με αέριο και τη βελτίωση της αποθήκευσης ενέργειας σύμφωνα με τη σύσταση της Επιτροπής για την αποθήκευση ενέργειας ([16]).

(11) Οι συστάσεις της Επιτροπής λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη να επιταχυνθεί η ενοποίηση της εσωτερικής αγοράς ενέργειας, ώστε να ενισχυθεί ο ρόλος της ευελιξίας και να ενδυναμωθούν και να προστατευθούν οι καταναλωτές. Οι συστάσεις της Επιτροπής λαμβάνουν επίσης υπόψη τη σημασία της αξιολόγησης του αριθμού των νοικοκυριών που πλήττονται από ενεργειακή φτώχεια σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και της σύστασης (ΕΕ) 2023/2407 της Επιτροπής ([17]).

(12) Οι συστάσεις της Επιτροπής αντικατοπτρίζουν τη σημασία της διασφάλισης επαρκών επενδύσεων στην έρευνα και την καινοτομία στον τομέα της καθαρής ενέργειας με στόχο την τόνωση των ικανοτήτων ανάπτυξης και παραγωγής, συμπεριλαμβανομένων κατάλληλων πολιτικών και μέτρων για ενεργοβόρες βιομηχανίες και άλλες επιχειρήσεις· και την ανάγκη αναβάθμισης των δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού για μια βιομηχανία μηδενικών καθαρών εκπομπών, προκειμένου να εδραιωθεί μια ισχυρή, ανταγωνιστική και καθαρή οικονομία εντός της Ένωσης.

(13) Οι συστάσεις της Επιτροπής βασίζονται στις δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παρισιού για τη σταδιακή κατάργηση της χρήσης ορυκτών καυσίμων, καθώς και στη σημασία της σταδιακής κατάργησης των επιδοτήσεων για τα ορυκτά καύσιμα.

(14) Η σύσταση της Επιτροπής σχετικά με τις επενδυτικές ανάγκες ακολουθεί την αξιολόγησή της σχετικά με το κατά πόσον το προσχέδιο του επικαιροποιημένου σχεδίου παρέχει γενική επισκόπηση των επενδυτικών αναγκών για την επίτευξη των στόχων, των επιδιώξεων και των συνεισφορών για όλες τις διαστάσεις της Ενεργειακής Ένωσης· προσδιορίζει τις πηγές χρηματοδότησης, κάνοντας διάκριση μεταξύ ιδιωτικών και δημόσιων πηγών· συνοψίζει τις επενδύσεις που συνάδουν με το σχέδιο ανάκαμψης και ανθεκτικότητας (ΣΑΑ) της Σουηδίας, τα εδαφικά σχέδια δίκαιης μετάβασης (ΤΔΤΡ) της Σουηδίας και τις ειδικές για τη χώρα συστάσεις για την περίοδο 2022-2023 που εκδόθηκαν στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου· και περιλαμβάνει αξιόπιστη μακροοικονομική αξιολόγηση των προγραμματισμένων πολιτικών και μέτρων. Το ΕΣΕΚ θα πρέπει να διασφαλίζει τη διαφάνεια και την προβλεψιμότητα των εθνικών πολιτικών και μέτρων για τη στήριξη της επενδυτικής ασφάλειας.

(15) Οι συστάσεις της Επιτροπής αντικατοπτρίζουν την καίρια σημασία της διασφάλισης έγκαιρης και συμπεριληπτικής διαβούλευσης σχετικά με το σχέδιο, συμπεριλαμβανομένης της αποτελεσματικής δημόσιας συμμετοχής με επαρκείς πληροφορίες και χρονοδιάγραμμα, σύμφωνα με τη σύμβαση του Aarhus ([18]), καθώς και μιας ευρείας περιφερειακής διαβούλευσης.

([12]) Οδηγία (ΕΕ) 2023/1791 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 2023, για την ενεργειακή απόδοση και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2023/955 (ΕΕ L 231 της 20.9.2023, σ. 1).

([13]) Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή με τίτλο «Εξοικονόμηση αερίου για έναν ασφαλή χειμώνα» [COM(2022) 360 final].

([14]) Κανονισμός (ΕΕ) 2019/941 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με την ετοιμότητα αντιμετώπισης κινδύνων στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και με την κατάργηση της οδηγίας 2005/89/ΕΚ (ΕΕ L 158 της 14.6.2019, σ. 1).

([15]) Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1938 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με τα μέτρα κατοχύρωσης της ασφάλειας εφοδιασμού με φυσικό αέριο και με την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 994/2010 (ΕΕ L 280 της 28.10.2017, σ. 1).

([16]) Σύσταση της Επιτροπής, της 14ης Μαρτίου 2023, σχετικά με την αποθήκευση ενέργειας — Στήριξη ενός απανθρακοποιημένου και ασφαλούς ενεργειακού συστήματος της ΕΕ (ΕΕ C 103 της 20.3.2023, σ. 1).

([17]) Σύσταση (ΕΕ) 2023/2407 της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2023, σχετικά με την ενεργειακή φτώχεια (ΕΕ L, 2023/2407, 23.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2023/2407/oj).

([18]) Σύμβαση σχετικά με την πρόσβαση στην πληροφορία, τη δημόσια συμμετοχή στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων και πρόσβασης στη δικαιοσύνη και τα περιβαλλοντικά ζητήματα, της 25ης Ιουνίου 1998 («σύμβαση του Aarhus»).

(16) Οι συστάσεις της Επιτροπής για τη δίκαιη μετάβαση αντικατοπτρίζουν την αξιολόγηση του κατά πόσον το σχέδιο της Σουηδίας προσδιορίζει σε επαρκή βαθμό τις σχετικές επιπτώσεις της κλιματικής και ενεργειακής μετάβασης στην κοινωνία, την απασχόληση και τις δεξιότητες και συνοψίζει κατάλληλες συνοδευτικές πολιτικές και μέτρα για την προώθηση μιας δίκαιης μετάβασης, συμβάλλοντας παράλληλα στην προώθηση τόσο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όσο και της ισότητας των φύλων.

(17) Οι συστάσεις της Επιτροπής προς τη Σουηδία βασίζονται στην αξιολόγηση του προσχεδίου του επικαιροποιημένου ΕΣΕΚ ([19]), το οποίο δημοσιεύεται μαζί με την παρούσα σύσταση.

(18) Η Σουηδία θα πρέπει να λάβει δεόντως υπόψη τις παρούσες συστάσεις κατά την κατάρτιση του τελικού επικαιροποιημένου ενοποιημένου ΕΣΕΚ που πρέπει να υποβληθεί έως τις 30 Ιουνίου 2024.

Συστάσεις σχετικά με τη συνέπεια προς τον ενωσιακό στόχο για κλιματική ουδετερότητα και με τη διασφάλιση της προόδου όσον αφορά την προσαρμογή

(19) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119 (ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα), η Επιτροπή οφείλει να αξιολογεί τη συνέπεια των εθνικών μέτρων με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας και με τη διασφάλιση της προόδου όσον αφορά την προσαρμογή. Η Επιτροπή αξιολόγησε τη συνέπεια των μέτρων της Σουηδίας προς τους εν λόγω στόχους ([20]). Οι συστάσεις που ακολουθούν βασίζονται στην εν λόγω αξιολόγηση. Η Σουηδία θα πρέπει να λάβει δεόντως υπόψη τις παρούσες συστάσεις και να αντιδράσει αναλόγως σύμφωνα με το ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα.

(20) Η αξιόπιστη εκτίμηση κινδύνου αποτελεί προϋπόθεση για μια στρατηγική και καλά σταθμισμένη πολιτική προσαρμογής. Θα πρέπει να βασίζεται στα πλέον πρόσφατα επιστημονικά δεδομένα για το κλίμα και στα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και να επικαιροποιείται τακτικά ώστε να εντοπίζονται οι πληθυσμοί, οι υποδομές και οι τομείς που είναι πλέον ευάλωτοι/-ες στην κλιματική αλλαγή. Η αποτελεσματική προσαρμογή στην αναγκαία κλίμακα και σε όλους τους εκτεθειμένους τομείς απαιτεί δομή διακυβέρνησης που θα λειτουργεί βάσει σαφούς εντολής και συντονιστική δομή με πολιτική στήριξη υψηλού επιπέδου. Απαιτούνται ισχυρές στρατηγικές και σχέδια προσαρμογής προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η κοινωνική, πολιτική και οικονομική ετοιμότητα προχωρά σταθερά σύμφωνα με το ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα και προπορεύεται των επιπτώσεων που σχετίζονται με το κλίμα. Για να συνδράμει τα κράτη μέλη στην επικαιροποίηση και την εφαρμογή ολοκληρωμένων εθνικών στρατηγικών, σχεδίων και πολιτικών προσαρμογής, η Επιτροπή ενέκρινε δέσμη κατευθυντήριων γραμμών τον Ιούλιο του 2023 ([21]). Οι επενδυτικές ανάγκες της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή αυξάνονται και θα επιταχυνθούν κατά τις επόμενες δεκαετίες. Η βελτιωμένη χρηματοδότηση θα πρέπει να συνοδεύεται από επαρκείς ικανότητες και εμπειρογνωσία, παράγοντες απαραίτητους για τη διοίκηση, καθώς και για την υλοποίηση, ώστε να διασφαλίζεται η ποιότητα των δαπανών και η ικανότητα απορρόφησης, και να αποφεύγεται η στρεβλή προσαρμογή. Εκτός από τη δημόσια και την ιδιωτική χρηματοδότηση, θα μπορούσαν επίσης να διερευνηθούν καινοτόμα χρηματοδοτικά μέσα διά της συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

(21) Η συστημική ικανότητα προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό για την αποφυγή ή τον μετριασμό δυνητικών ζημιών, την αξιοποίηση των ευκαιριών και την αντιμετώπιση των συνεπειών. Οι φυσικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής εξελίσσονται με ταχύτερο ρυθμό από τον αναμενόμενο. Απαιτείται πρόοδος όσον αφορά την προσαρμοστική ικανότητα σε όλα τα επίπεδα της κυβέρνησης, καθώς και στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, απαιτείται δε αυξημένη ευαισθητοποίηση σχετικά με τα τρωτά σημεία και τους κινδύνους.

(22) Οι λύσεις που βασίζονται στη φύση προσφέρουν αποτελεσματικές και οικονομικά αποδοτικές επιλογές προσαρμογής και μετριασμού, εάν παρέχονται κίνητρα για την ανάπτυξή τους μέσω στρατηγικών πλαισίων, πολιτικών και χρηματοδότησης. Οι εν λόγω λύσεις μπορούν να υλοποιηθούν ανεξάρτητα ή να ενσωματωθούν σε άλλα μέτρα προσαρμογής και μετριασμού, σε συνδυασμό με λύσεις που βασίζονται περισσότερο στην τεχνολογία ή τις υποδομές. Η εφαρμογή πρέπει να λαμβάνει υπόψη την πολυπλοκότητα των οικοσυστημάτων και τις προβλεπόμενες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, το τοπικό πλαίσιο, τα συνδεόμενα συμφέροντα και αξίες, καθώς και τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες.

ΣΥΝΙΣΤΑ ΣΤΗ ΣΟΥΗΔΙΑ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΕΙ ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ:

ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΕ) 2018/1999

1. Την παροχή προβολών για την παρουσίαση του τρόπου με τον οποίο οι υφιστάμενες και οι προγραμματισμένες πολιτικές και μέτρα θα επιτύχουν τον εθνικό στόχο της μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά 50 % το 2030 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2005 στο πλαίσιο του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών. Εάν είναι αναγκαίο, τον προσδιορισμό

([19]) SWD(2023) 923.

([20]) Έκθεση προόδου της ΕΕ σχετικά με τη δράση για το κλίμα 2023 [COM(2023) 653 final], και έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής με τίτλο «Αξιολόγηση της προόδου όσον αφορά την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή στα επιμέρους κράτη μέλη σύμφωνα με το ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα» [SWD(2023) 932].

([21]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:52023XC0727(01)

πρόσθετων πολιτικών και μέτρων ή τον τρόπο με τον οποίο θα χρησιμοποιηθούν οι δυνατότητες ευελιξίας που διατίθενται στο πλαίσιο του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης. Συμπλήρωση των πληροφοριών σχετικά με τις πολιτικές και τα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών εκτός CO_2, ιδίως μεθανίου, N_2O και φθοριούχων αερίων από τη γεωργία, καθώς και βιομηχανικών διεργασιών και χρήσης προϊόντων. Τη σαφή διευκρίνιση του πεδίου εφαρμογής τους, του χρονοδιαγράμματος και, ει δυνατόν, του αναμενόμενου αντίκτυπου στη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, μεταξύ άλλων για μέτρα στο πλαίσιο χρηματοδοτικών προγραμμάτων της Ένωσης, όπως η κοινή γεωργική πολιτική.

2. Τον προσδιορισμό της ποσότητας των εκπομπών CO_2 που θα μπορούσαν να δεσμεύονται ετησίως έως το 2030, συμπεριλαμβανομένης της πηγής. Την παροχή πληροφοριών σχετικά με τον τρόπο μεταφοράς του δεσμευμένου CO_2. Τον προσδιορισμό της συνολικής χωρητικότητας αποθήκευσης CO_2 και τους διαθέσιμους όγκους έγχυσης έως το 2030.

3. Τη συμπερίληψη πρόσθετων μέτρων στον τομέα LULUCF και την ποσοτικοποίηση των αναμενόμενων επιπτώσεών τους, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου στον εν λόγω τομέα ευθυγραμμίζονται αποτελεσματικά με τις μεθοδολογικές αναθεωρήσεις που πραγματοποιούνται στις εθνικές απογραφές, τον στόχο της ΕΕ για καθαρή απορρόφηση 310 εκατ. τόνων ισοδυνάμου CO_2 το 2030 και με τον ειδικό για τη χώρα στόχο απορρόφησης 3 955 χιλ. τόνων ισοδυνάμου CO_2 που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841. Την παροχή σαφών πληροφοριών σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο τα δημόσια κονδύλια (τόσο τα ενωσιακά κονδύλια, συμπεριλαμβανομένης της κοινής γεωργικής πολιτικής, όσο και οι κρατικές ενισχύσεις) και η ιδιωτική χρηματοδότηση μέσω συστημάτων ανθρακοδεσμευτικής γεωργίας χρησιμοποιούνται με συνέπεια και αποτελεσματικότητα για την επίτευξη του εθνικού στόχου καθαρής απορρόφησης. Την παροχή πληροφοριών σχετικά με την κατάσταση και την πρόοδο που πρέπει να σημειωθεί όσον αφορά τη διασφάλιση των αναβαθμίσεων σε επίπεδα υψηλότερης βαθμίδας/γεωγραφικώς συγκεκριμένα σύνολα δεδομένων για την παρακολούθηση, την υποβολή εκθέσεων και την επαλήθευση, σύμφωνα με το παράρτημα V μέρος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

4. Την παροχή πρόσθετης ανάλυσης των σχετικών κλιματικών τρωτών σημείων και κινδύνων όσον αφορά την επίτευξη των εθνικών στόχων, επιδιώξεων και συνεισφορών, καθώς και των πολιτικών και μέτρων στις διάφορες διαστάσεις της Ενεργειακής Ένωσης. Την καλύτερη περιγραφή και ποσοτικοποίηση της σύνδεσης με τους ειδικούς στόχους και τις πολιτικές της Ενεργειακής Ένωσης που θα πρέπει να υποστηρίζουν οι πολιτικές και τα μέτρα προσαρμογής. Τον επαρκώς λεπτομερή καθορισμό πρόσθετων πολιτικών και μέτρων προσαρμογής για τη στήριξη της επίτευξης των εθνικών στόχων, επιδιώξεων και συνεισφορών της Σουηδίας στο πλαίσιο της Ενεργειακής Ένωσης.

5. Τη σημαντική αύξηση της φιλοδοξίας του μεριδίου ανανεώσιμων πηγών ενέργειας ύψους τουλάχιστον 76 % ως συνεισφορά στον δεσμευτικό στόχο της ΕΕ για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές για το 2030 που ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, όπως τροποποιήθηκε σύμφωνα με τον μαθηματικό τύπο του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999. Τη συμπερίληψη ενδεικτικής πορείας η οποία επιτυγχάνει τα σημεία αναφοράς για το 2025 και το 2027 σύμφωνα με το άρθρο 4 στοιχείο α) σημείο 2) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

6. Την παροχή εκτιμώμενων πορειών και μακροπρόθεσμου σχεδίου για την ανάπτυξη τεχνολογιών ανανεώσιμης ενέργειας κατά τα επόμενα 10 έτη, με προοπτική το 2040. Τη συμπερίληψη ενδεικτικού στόχου για καινοτόμες τεχνολογίες ανανεώσιμων πηγών ενέργειας έως το 2030 σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2018/2001, όπως τροποποιήθηκε. Τη συμπερίληψη ειδικών στόχων για τη συμβολή στους ενδεικτικούς επιμέρους στόχους για τα κτίρια και τη βιομηχανία για το 2030, και στον δεσμευτικό επιμέρους στόχο για τα ανανεώσιμα καύσιμα μη βιολογικής προέλευσης (RFNBO) στη βιομηχανία για το 2030.Τη συμπερίληψη ενδεικτικού στόχου στον τομέα της τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης για την περίοδο 2021-2030. Τη συμπερίληψη επιμέρους στόχου για τα προηγμένα βιοκαύσιμα και τα ανανεώσιμα καύσιμα μη βιολογικής προέλευσης (RFNBO) στον τομέα των μεταφορών, διασφαλίζοντας ότι το 2030 θα τηρηθεί το ελάχιστο επίπεδο ανανεώσιμων καυσίμων μη βιολογικής προέλευσης.

7. Τη συμπερίληψη λεπτομερών και ποσοτικοποιημένων πολιτικών και μέτρων κατά τρόπο που να καθιστά δυνατή την έγκαιρη και οικονομικά αποδοτική επίτευξη της εθνικής συνεισφοράς της στον δεσμευτικό στόχο της ΕΕ για ποσοστό ανανεώσιμης ενέργειας τουλάχιστον 42,5 % το 2030, με συλλογική φιλοδοξία την αύξησή του στο 45 %. Την περιγραφή ειδικότερα, των τεχνολογιών ανανεώσιμης ενέργειας, εκτός από την αιολική ενέργεια, για τις οποίες σχεδιάζει να χαρακτηρίσει «περιοχές επιτάχυνσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας», με ταχύτερες και απλούστερες διαδικασίες αδειοδότησης, και τον τρόπο με τον οποίο αποσκοπεί στην επιτάχυνση της ανάπτυξης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας μέσω ενός ευνοϊκού πλαισίου για την προώθηση της ιδιοκατανάλωσης και των ενεργειακών κοινοτήτων. Την περιγραφή του τρόπου με τον οποίο σχεδιάζει να αναπτύξει περαιτέρω ή να εκσυγχρονίσει τις αποδοτικές υποδομές τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης που βασίζονται σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, μεταξύ άλλων καθιστώντας δυνατή την ενοποίηση μεταξύ του δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας και του δικτύου θέρμανσης και ψύξης. Τη συμπερίληψη συγκρίσιμων μέτρων για την προώθηση του υδρογόνου στη βιομηχανία και την προετοιμασία της ΕΕ για το εμπόριο ανανεώσιμου υδρογόνου.

8. Τη συμπερίληψη αξιολόγησης του εγχώριου εφοδιασμού δασικής βιομάζας για ενεργειακούς σκοπούς κατά την περίοδο 2021-2030 σύμφωνα με τα ενισχυμένα κριτήρια αειφορίας του άρθρου 29 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, όπως τροποποιήθηκε, καθώς και αξιολόγησης της συμβατότητας της προβλεπόμενης χρήσης δασικής βιομάζας για την παραγωγή ενέργειας με τις υποχρεώσεις της Σουηδίας δυνάμει του αναθεωρημένου κανονισμού LULUCF, ιδίως για την περίοδο 2026-2030, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών μέτρων και πολιτικών για τη διασφάλιση της εν λόγω συμβατότητας. Τη συμπερίληψη περαιτέρω μέτρων για την προώθηση της βιώσιμης παραγωγής βιομεθανίου, δεδομένων των δυνατοτήτων και της παραγωγής βιώσιμου βιοαερίου/βιομεθανίου, του προφίλ κατανάλωσης φυσικού αερίου και των υφιστάμενων υποδομών της Σουηδίας, όπως επίσης και της οικείας χρήσης χωνεύματος και των εφαρμογών βιογενούς CO_2.

9. Την παροχή, στο μέτρο του δυνατού, ενός αναμενόμενου χρονοδιαγράμματος των σταδίων που οδηγούν στην έγκριση νομοθετικών και μη νομοθετικών πολιτικών και μέτρων που αποσκοπούν στη μεταφορά και την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, όπως τροποποιήθηκε, ιδίως όσον αφορά τα μέτρα που αναφέρονται στα προηγούμενα σημεία.

10. Τη συμπερίληψη εθνικής συνεισφοράς ενεργειακής απόδοσης στην κατανάλωση τελικής ενέργειας στον δεσμευτικό στόχο της Ένωσης για την τελική κατανάλωση ενέργειας για το 2030 σύμφωνα με το άρθρο 4 και το παράρτημα Ι της οδηγίας (ΕΕ) 2023/1791, ή ίση με τη διορθωμένη ενδεικτική εθνική συνεισφορά που θα υποβάλει η Επιτροπή σε κάθε κράτος μέλος έως την 1η Μαρτίου 2024 σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5 της εν λόγω οδηγίας. Τη συμπερίληψη εθνικής συνεισφοράς ενεργειακής απόδοσης στην κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας στον ενδεικτικό στόχο κατανάλωσης πρωτογενούς ενέργειας της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 και το παράρτημα Ι της οδηγίας (ΕΕ) 2023/1791. Τη συμπερίληψη της ποσότητας μείωσης της κατανάλωσης ενέργειας που πρέπει να επιτευχθεί από όλους τους δημόσιους φορείς με ανάλυση ανά τομέα.

11. Τον καθορισμό ολοκληρωμένων πολιτικών και μέτρων για την επίτευξη της εθνικής συνεισφοράς στην ενεργειακή απόδοση και του τρόπου με τον οποίο θα εφαρμοστεί η αρχή της προτεραιότητας στην ενεργειακή απόδοση. Τον καθορισμό μέτρων εξοικονόμησης ενέργειας για τη διασφάλιση της επίτευξης της απαιτούμενης ποσότητας σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση έως το 2030, καθώς και μέτρων για την προώθηση των ενεργειακών ελέγχων και των συστημάτων ενεργειακής διαχείρισης. Τον προσδιορισμό άρτιων προγραμμάτων χρηματοδότησης της ενεργειακής απόδοσης και καθεστώτων χρηματοδοτικής στήριξης που μπορούν να κινητοποιήσουν ιδιωτικές επενδύσεις και πρόσθετη συγχρηματοδότηση.

12. Τη συμπερίληψη επικαιροποιημένου επιπέδου φιλοδοξίας για την εξασφάλιση απανθρακοποιημένου εθνικού κτιριακού δυναμικού υψηλής ενεργειακής απόδοσης και τη μετατροπή των υφιστάμενων κτιρίων σε κτίρια μηδενικών εκπομπών έως το 2050. Τη συμπερίληψη ενδιάμεσων οροσήμων για το 2030 και το 2040, καθώς και σύγκρισης των εν λόγω οροσήμων με την πλέον πρόσφατη μακροπρόθεσμη στρατηγική ανακαινίσεων. Τη συμπερίληψη περισσότερων πληροφοριών όσον αφορά τα σχετικά μέτρα για τα κτίρια και τον αντίκτυπό τους στην εξοικονόμηση ενέργειας.

13. Την περαιτέρω επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο η Σουηδία θα ενισχύσει σημαντικά τη διάσταση της ενεργειακής ασφάλειας, ιδίως με τον καθορισμό σαφών στόχων για τη διαφοροποίηση των πηγών ενέργειας και για την περαιτέρω ενθάρρυνση της μείωσης της ζήτησης αερίου. Τη συμπερίληψη λεπτομερών πολιτικών και μέτρων για την επίτευξη των εν λόγω στόχων με ορίζοντα το 2030. Την ενίσχυση της ανθεκτικότητας του ενεργειακού συστήματος, ιδίως με τον καθορισμό στόχου για την ανάπτυξη της αποθήκευσης ενέργειας και με την υποβολή πολιτικών και μέτρων για την ενσωμάτωση στο ενεργειακό σύστημα της επιταγής προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή. Τον προσδιορισμό των κατάλληλων μέτρων για τη διαφοροποίηση και τον μακροπρόθεσμο εφοδιασμό με πυρηνικά υλικά, καύσιμα, ανταλλακτικά και υπηρεσίες, ιδίως δεδομένων των ενισχυμένων συνθηκών για την ανάπτυξη της πυρηνικής ενέργειας και την παράταση της διάρκειας ζωής του υφιστάμενου στόλου αντιδραστήρων, καθώς και τη μακροπρόθεσμη διαχείριση των πυρηνικών αποβλήτων. Την αξιολόγηση της επάρκειας των υποδομών πετρελαίου (διυλιστήρια, αποθέματα πετρελαίου) στην αναμενόμενη μείωση της ζήτησης πετρελαίου και τη μετάβαση σε εναλλακτικές λύσεις χαμηλότερων ανθρακούχων εκπομπών.

14. Την παρουσίαση της τρέχουσας κατάστασης όσον αφορά τα μέτρα για τη διασφάλιση της ενοποίησης της αγοράς και της μεγιστοποίησης των διασυνοριακών εμπορικών δυναμικοτήτων στη σκανδιναβική περιοχή ως αποτέλεσμα των μεταβαλλόμενων μοτίβων στις ροές ηλεκτρικής ενέργειας και την πρόταση σαφών στόχων και επιδιώξεων για την απόκριση ζήτησης και την αποθήκευση, με στόχο τη βελτίωση της ευελιξίας του ενεργειακού συστήματος υπό το πρίσμα της αξιολόγησης των αναγκών ευελιξίας. Την περιγραφή του τρόπου με τον οποίο σκοπεύει να διευκολύνει την ενοποίηση του ενεργειακού συστήματος σε σχέση με το άρθρο 20α της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, όπως τροποποιήθηκε. Την ανάπτυξη ανταγωνιστικότερων αγορών λιανικής και την αύξηση του επιπέδου ενδυνάμωσης των καταναλωτών στην αγορά λιανικής.

15. Την περαιτέρω ανάπτυξη της προσέγγισης για την αντιμετώπιση της ενεργειακής φτώχειας μέσω του γενικού συστήματος κοινωνικής πρόνοιας της χώρας, συμπεριλαμβάνοντας αξιολόγηση της κατάστασης των νοικοκυριών που πλήττονται επί του παρόντος και υποδεικνύοντας έναν συγκεκριμένο μετρήσιμο στόχο μείωσης, όπως απαιτείται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999, λαμβάνοντας υπόψη τη σύσταση (ΕΕ) 2023/2407. Τη λεπτομερή περιγραφή συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος για συγκεκριμένες πολιτικές και μέτρα για την αντιμετώπιση της ενεργειακής φτώχειας. Την εξήγηση του τρόπου με τον οποίο προβλέπεται να εφαρμοστεί η χρήση μέτρων ενεργειακής απόδοσης στο πλαίσιο του καθεστώτος επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης για την άμβλυνση της ενεργειακής φτώχειας, όπως απαιτείται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999.

16. Την περαιτέρω αποσαφήνιση των εθνικών στόχων στους τομείς της έρευνας, της καινοτομίας και της ανταγωνιστικότητας για την ανάπτυξη καθαρών τεχνολογιών, με καθορισμό πορείας για το 2030 και το 2050, με σκοπό τη στήριξη της απανθρακοποίησης της βιομηχανίας και της προώθησης της μετάβασης των επιχειρήσεων σε μια κυκλική οικονομία μηδενικών καθαρών εκπομπών. Την πρόταση πολιτικών και μέτρων για την προώθηση της ανάπτυξης έργων μηδενικών καθαρών εκπομπών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τις ενεργοβόρες βιομηχανίες. Την περιγραφή ενός προβλέψιμου και απλουστευμένου κανονιστικού πλαισίου για τις διαδικασίες αδειοδότησης και τον τρόπο με τον οποίο θα απλουστευθεί η πρόσβαση σε εθνική χρηματοδότηση, στις περιπτώσεις που χρειάζεται. Την παροχή λεπτομερών πολιτικών και μέτρων για την ψηφιοποίηση του ενεργειακού συστήματος, την ανάπτυξη δεξιοτήτων που σχετίζονται με την καθαρή ενέργεια και τη διευκόλυνση του ανοικτού εμπορίου για ανθεκτικές και βιώσιμες αλυσίδες εφοδιασμού βασικών κατασκευαστικών στοιχείων και εξοπλισμού μηδενικών καθαρών εκπομπών.

17. Τον προσδιορισμό μεταρρυθμίσεων και μέτρων για την κινητοποίηση των ιδιωτικών επενδύσεων που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων για την ενέργεια και το κλίμα. Τη βελτίωση και επέκταση της ανάλυσης των επενδυτικών αναγκών με τη συμπερίληψη ολοκληρωμένης και συνεπούς επισκόπησης των δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων συνολικά και ανά τομέα. Τη συμπερίληψη ανάλυσης των συνολικών επενδυτικών αναγκών με πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές, περιφερειακές και ενωσιακές πηγές χρηματοδότησης, καθώς και τις ιδιωτικές πηγές χρηματοδότησης που θα κινητοποιηθούν Την προσθήκη σύντομης περιγραφής του είδους του καθεστώτος χρηματοδοτικής στήριξης που επιλέγεται για την εφαρμογή των πολιτικών και των μέτρων, που χρηματοδοτούνται μέσω δημόσιου προϋπολογισμού, και χρήσης μεικτών χρηματοδοτικών μέσων που χρησιμοποιούν επιχορηγήσεις, δάνεια, τεχνική βοήθεια και δημόσιες εγγυήσεις, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου των εθνικών αναπτυξιακών τραπεζών στα αντίστοιχα καθεστώτα και/ή του τρόπου με τον οποίο κινητοποιείται ιδιωτική χρηματοδότηση. Την εξέταση του ενδεχομένου χρήσης της οικονομικά αποδοτικής δημιουργίας μεταβιβάσεων προς άλλα κράτη μέλη ως πηγής χρηματοδότησης, στο πλαίσιο του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών. Την παροχή αξιόπιστης αξιολόγησης του μακροοικονομικού αντικτύπου των προγραμματισμένων πολιτικών και μέτρων.

18. Τη συνόψιση του τρόπου με τον οποίο οι πολιτικές και τα μέτρα που περιλαμβάνονται στο επικαιροποιημένο σχέδιο συνάδουν με το σχέδιο ανάκαμψης και ανθεκτικότητας της Σουηδίας, και του κεφαλαίου RePowerEU.

19. Την εξήγηση του τρόπου με τον οποίο η Σουηδία προτίθεται να καταργήσει σταδιακά τις εναπομένουσες επιδοτήσεις ορυκτών καυσίμων, καθώς και του χρονικού σημείου μέχρι το οποίο θα έχει προβεί στην εν λόγω κατάργηση.

20. Την περαιτέρω ανάλυση της αναλυτικής βάσης με την παροχή προβολών στο πλαίσιο των προγραμματισμένων πολιτικών και μέτρων σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα αναπτυχθεί το ενεργειακό σύστημα με προοπτική το 2040.

21. Την παροχή λεπτομερών πληροφοριών σχετικά με τις επιπτώσεις της κλιματικής και ενεργειακής μετάβασης στην κοινωνία, την απασχόληση και τις δεξιότητες, ή τυχόν άλλες διανεμητικές επιπτώσεις, καθώς και σχετικά με τους προγραμματισμένους στόχους, τις πολιτικές και τα μέτρα για τη στήριξη μιας δίκαιης μετάβασης. Τον προσδιορισμό της μορφής στήριξης, του αντικτύπου των πρωτοβουλιών, των στοχευόμενων ομάδων και των κατανεμηθέντων πόρων, λαμβάνοντας υπόψη τη σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τη διασφάλιση δίκαιης μετάβασης προς την κλιματική ουδετερότητα ([22]). Τη συμπερίληψη, στο μέτρο του δυνατού, περισσότερων στοιχείων με στόχο την παροχή επαρκούς αναλυτικής βάσης για την κατάρτιση ενός μελλοντικού κοινωνικού σχεδίου για το κλίμα, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2023/955 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([23]), συμπεριλαμβανομένων ενδείξεων σχετικά με τον τρόπο αξιολόγησης των προκλήσεων και των κοινωνικών επιπτώσεων που έχει στους πλέον ευάλωτους το σύστημα εμπορίας εκπομπών για την καύση καυσίμων σε κτίρια, οδικές μεταφορές και πρόσθετους τομείς, καθώς και για τον προσδιορισμό των δυνητικών δικαιούχων και ενός σχετικού πλαισίου πολιτικής. Την εξήγηση του τρόπου με τον οποίο το πλαίσιο πολιτικής που προσδιορίζεται στο ΕΣΕΚ θα συμβάλει στην κατάρτιση του κοινωνικού σχεδίου της Σουηδίας για το κλίμα και τον τρόπο με τον οποίο θα διασφαλιστεί η συνέπεια μεταξύ των δύο σχεδίων.

22. Τη διασφάλιση της συμπεριληπτικής δημόσιας συμμετοχής εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και της ευρείας συμμετοχής των τοπικών αρχών και της κοινωνίας των πολιτών στην κατάρτιση του σχεδίου. Την παροχή σαφούς επισκόπησης του τρόπου με τον οποίο η διαδικασία διαβούλευσης θα καταστήσει δυνατή την ευρεία δημόσια συμμετοχή από όλες τις αρμόδιες αρχές, τους πολίτες και τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών εταίρων, στην κατάρτιση τόσο του προσχεδίου όσο και του τελικού επικαιροποιημένου σχεδίου. Την παροχή συνοπτικής περιγραφής των απόψεων που εκφράστηκαν από διάφορους φορείς, καθώς και του τρόπου με τον οποίο το σχέδιο ενσωματώνει τις απόψεις που εκφράστηκαν κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων.

23. Την επέκταση της ήδη καλής περιφερειακής συνεργασίας στο πλαίσιο καθιερωμένων πλαισίων περιφερειακής συνεργασίας, όπως το σχέδιο διασύνδεσης των αγορών ενέργειας της Βαλτικής για τις ενεργειακές υποδομές και την υπεράκτια αιολική ενέργεια. Την περιγραφή του τρόπου με τον οποίο η Σουηδία σχεδιάζει να θεσπίσει πλαίσιο συνεργασίας με άλλα κράτη μέλη έως το 2025, σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΟΧΟ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΕ) 2021/1119

1. Την προετοιμασία ολοκληρωμένης αξιολόγησης των κινδύνων και των τρωτών σημείων, με ιδιαίτερη έμφαση στον δασικό τομέα. Την ανάθεση σαφούς εντολής σε μια δομή διακυβέρνησης ικανή να στηρίζει τον ισχυρό σχεδιασμό, την ανάπτυξη λύσεων και τις επενδύσεις για την προσαρμογή σε όλους τους τομείς, τις πληθυσμιακές ομάδες και τα επίπεδα διοίκησης, και την ενίσχυση της εν λόγω δομής. Την επικαιροποίηση της εθνικής στρατηγικής προσαρμογής, ώστε οι προβληματισμοί για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή να ενσωματωθούν σε βασικούς ευάλωτους τομείς και να αντιμετωπιστούν τα κενά και τα εμπόδια στην προσαρμογή. Τη διασφάλιση ότι υπάρχουν δημόσιοι και ιδιωτικοί μηχανισμοί χρηματοδότησης για δράσεις προσαρμογής και ότι οι προϋπολογισμοί είναι ανάλογοι με τις επενδυτικές ανάγκες, ιδίως στους ευάλωτους τομείς προτεραιότητας.

([22]) Σύσταση του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 2022, σχετικά με τη διασφάλιση δίκαιης μετάβασης προς την κλιματική ουδετερότητα (ΕΕ C 243 της 27.6.2022, σ. 35).

([23]) Κανονισμός (ΕΕ) 2023/955 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 2023, για τη σύσταση Κοινωνικού Ταμείου για το Κλίμα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1060 (ΕΕ L 130 της 16.5.2023, σ. 1).

2. Τη βελτίωση του συντονισμού μεταξύ των διαφόρων επιπέδων διακυβέρνησης (εθνικό/περιφερειακό/τοπικό) για την ευθυγράμμιση των εργαλείων σχεδιασμού και τη διευκόλυνση συντονισμένων παρεμβάσεων που αποσκοπούν στον «συστημικό» μετασχηματισμό.

3. Την προώθηση των λύσεων που βασίζονται στη φύση και της προσαρμογής με βάση το οικοσύστημα στις εθνικές στρατηγικές, πολιτικές και σχέδια, και την παροχή επενδύσεων για την ανάπτυξή τους.

Βρυξέλλες, 18 Δεκεμβρίου 2023.

Για την Επιτροπή
Kadri SIMSON
Μέλος της Επιτροπής